

[Chr. A. Christiansen.]

Lovforslaget foreligger nu i en lidt ændret Skikkelse, men er dog i Realiteten det samme. Vi har udeladt de Bestemmelser, som maaske kunde forekomme mindre væsentlige, dels for at koncentrere Opmærksomheden om dette ene: Gennemførelse af 8 Timers Dagen i Landbruget, og dels for at udtrykke vort Ønske om, at det i videst muligt Omfang overlades til de to direkte interesserede Parter at forhandle sig til Rette om det mest mulige.

I Lovforslagets § 1 siges det udtrykkeligt, at vi ikke tilsigter en 8 Timers Arbejdsdag hele Aaret rundt, idet der staar: den gennemsnitlige Arbejdstid. Den nærmere Fordeling af det daglige Timetal overlader vi i Henhold til Forslagets § 2 til Parterne at træffe Bestemmelse om. Vi ser ikke, at der rent praktisk kan være noget til Hinder for, at der arbejdes lidt længere et Par Sommermaaneder, naar der sker en tilsvarende Afkortning i Arbejdstiden om Vinteren. Til Sammenligning kan det nævnes, at en Del Fags Arbejdere har en 7 Timers Dag i 2—3 Vintermaaneder, uden at der arbejdes ud over de 8 Timer i Aarets øvrige Maaneder.

I § 3 siges det, at Arbejdstiden saa vidt muligt skal fastlægges mellem Klokken 7 og Klokken 17. Dette er Tilfældet for andre Kategorier af Arbejdere. Landarbejderne har efter vor Opfattelse Krav paa Ligestilling ogsaa hvad angaar Søvn og Fritid. At det naturligvis for nogle Medhjælperes Vedkommende er nødvendigt med en tidsmæssig Omlægning, er der ogsaa taget Hensyn til i denne Paragraf.

I § 4 er det forudset, at det kan blive nødvendigt med en forlænget Arbejdstid i begrænset Omfang, f. Eks. hvis ugunstigt Vejr bringer Høsten i Fare. Men da vi er af den Opfattelse, at den fastlagte Arbejdstid skal være effektiv, finder vi det nødvendigt, at Loven indeholder en Bestemmelse om, at udført Overarbejde skal betales ekstra.

Da dette Lovforslag jo allerede har været forelagt en Gang for det høje Ting, er det maaske unødvendigt paa nuværende Tidspunkt at motivere nærmere, hvorfor vort Parti finder det saa afgjort nødvendigt at fastlægge Arbejdstiden i Landbruget ved Lov. Herom kun dette, at dette Aars Forhandlinger om Landbrugets Overenskomster til fulde har bekræftet, at Landbrugets

Arbejdsgivere ikke ønsker at gaa med til en 8 Timers Dag for deres Arbejdere. Skal Landbruget kunne holde paa sine Arbejdere, kommer man ikke uden om at regulere deres Arbejdstid. Vort Landbrug har en beklagelig Tendens til at stivne i gamle hævdvundne Former, men man kan ikke i Længden dæmme op mod Udviklingen, og det hævner sig, hvis man prøver det. Landarbejderne har Krav paa en Regulering af deres Arbejdstid. Faar de ikke det, er der ingen Tvivl om, at den øjeblikkelige Affolkning i Landbruget ogsaa vil fortsætte frem i Tiden. Der kan for os ikke være to Meninger om, at skal Landarbejderne nu 26—27 Aar efter andre Arbejdere have gennemført 8 Timers Dagen, kan det kun ske ad Lovgivningens Vej. Paa den anden Side anser vi det ogsaa for at være paa høje Tid, at Lovgivningsmagten gør sin Pligt og gennemfører denne Reform til Glæde for en forfordelt Kategori af Arbejdere og til Gavn for Landbruget som Helhed.

Det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen udtalte den 21. November, at med Forslaget til en Ordning af Husassistenternes Forhold var der første Gang stillet Forslag om at lovfæste voksne Menneskers Arbejdstid. Dansk Samling maa jo have været fraværende eller uopmærksom. Jeg tror ikke, de organiserede Arbejdere saa let glemmer de Gange, Regering og Rigsdag har grebet ind i Overenskomstsituationer, hvor bl. a. ogsaa Arbejdstidsspørgsmaal ofte har været indflettet som Detailler, og den 8. Marts i Aar stillede vi det foreliggende Forslag til Lovfæstelse af Arbejdstiden i Landbruget. I 1945 greb Samlingsregeringen ind til Fordel for Søfyrbødernes 8 Timers Dag. Hvad Regeringen gjorde dengang for Søfyrbødernes, anser vi for at være Rigsdagens Pligt over for Landarbejderne.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til positiv Behandling og til Gennemførelse i det høje Ting.

Formanden: Uden for Dagsordenen har sluttelig det ærede Medlem Hr. Fuglsang som Ordfører for Forslagsstillerne Ordet for at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fuglsang): Jeg vil hermed for det høje Ting